

Jan Jíra – životopis:

Jan Jíra se narodil 9.2. 1937 v Londýnské ulici v Praze. Vyrůstal v Lounech a prožil tam i většinu svého života. Tatínek byl ředitel První vzájemné pojišťovny. Maminka bývala hlavně v domácnosti. Jeho rodina držela hodně při sobě. Mile rád vzpomíná na dětství i když byla válka.

V roce 1942 mu popravili strýce Bohuslava Havránka, který byl právníkem. Když gestapo zatýkalo, on se šel sám nahlásit a nechal po sobě dopis, „šel jsem se udat“. Důvod? Protože Němci chtěli zatknout celkem 8 členů. Další v pořadí již byli otcové od rodin, zatímco on byl svobodný. Za pár dní hlásili v rádiu popravené Čechy; "Když řekli jméno Bohuslav Havráněk, tak maminka se zapotácěla a omdlela. "Tenkrát bylo panu Jírovi bylo 5 let“.

V Lounech nejprve chodil do obecné školy Na Mariánce. V roce 1948 nastoupil do jednotné střední školy Zděnka Nejedlého. Poté studoval na lounském gymnáziu, kde hrál basketbal, byl členem veslařského klubu i Sokola. Na půdě gymnázia našel buben a vznikl nápad založit orchestr i taneční kroužek. Hráli bigbít a osvobozené divadlo. Chtěli také hrát divadlo ve Fučíkově divadle – nacvičili Timur a jeho parta (hrál Timura). Chtěl být hercem, ale neměl moc silné hlasivky. Snadno začal chraptět a měl i další vášeň – film. Pan Jíra chtěl dělat režiséra. Na FAMU ho nevzali, doporučili mu jít pracovat na Barrandov. Tatínek ale chtěl, aby šel studovat.

V roce 1948 byl tatínek zbaven funkce ředitele v pojišťovně, která byla znárodněna. – následně nastoupil jako dělník do porcelánky.

V roce 1955–1958 šel pan Jíra studovat pedagogiku do Ústí nad Labem – byli to první studenti této univerzity. Na fakultě založil pěvecký sbor a založili i kapelu. Děkan jim dal peníze, ať si koupí hudební nástroje. Jednou zaskakoval jako bubeník, byl z toho nadšený.

Po studiích začal učit v Lounech a byl povolán na vojnu. Na vojně měli vlastní půjčovnu filmů, kde objevil tam filmové skvosty. Zkusil připravovat program filmového klubu pro diváky – Filmový festival pracujících. Seznámil se s vlivnými lidmi – kteří ho přizvali pak z Prahy k zakládání československých filmových klubů.

Po příchodu z vojny hned v Lounech založil filmový klub. V polovině 60. let se dostal do Chebu, stal se ředitelem správy kin v Chebu – sestavování programu kina, propagace, dramaturgie, to byla práce, která ho bavila.

V roce 1972 ho z Chebu vyhodili, vnucovali mu členství ve straně, ale nechtěl. V roce 1973 pan Jíra nastoupil jako dramaturg v Praze.

V roce 1974 spolupracoval s Jiřím Suchým a 8 let pracoval ve filmovém podniku. Se Zdeňkem Svěrákem se seznámil, když pracoval v Lounech v Domě osvěty.

V roce 1980 dostal výpověď —"Oni ho vlastně nevyhodili, řekli mu 'Pane Jíro, jste zbaven funkce. Buď podepíšete výpověď', nebo vám napíšeme špatný posudek.". Po odchodu se stal ředitelem lounských kin pan Jíra byl na vrcholu blaha.

Z jeho kamarádů se v roce 1989 najednou stali ředitelé, vedoucí, poslanci. Stal se ředitelem Ústřední půjčovny filmů.

V roce 1994 založil společnost Cinemart, která se věnovala distribuci kvalitních českých, evropských a nezávislých snímků. Cinemart byl také koproducentem českých filmů (Kolja, Samotáři, Jedna ruka netleská aj.) Přátelé mu nabídli malé role ve filmech (Nejistá sezóna, Akumulátor 1, Eliška má ráda divočinu). Takže je uváděn i jako producent a herec. Srdcem však zůstal provždy kinařem. V roce 2004

odešel do důchodu, a ještě nějaký čas pracoval v Cinemartu jako konzultant. Nyní je již důchodcem na plný úvazek. I když ne tak docela – filmové dění sleduje a dotýká se ho do dnes.

Životopis vypracovali žáci: David Kozáček, Jiří Musil, Matěj Černý